

VALVUR

Toimetanud ja väljaandnud Peeter Rootslane.

Aadress liht- ja raha saadetistele: »Valvuri« toim. Peeter Rootslane, Tartu.

Kodukoldeid ja rahvuslikku kultuuri kaitsev ajakiri.
Juutide, sotsialismi-kommunismi vastane ajakiri.

Palve Taarale.

Taara, Sinu lapsed
Mälestavad veel,
Kuidas oli lugu
Muiste eluteel:

Wanaisa oli
Kõige ülemaks.
Imarine tagus
Taewast kumeraks.

Murueit, see muutis
Lapsed lilledeks.
Metsahaldjad tegid
Metsad elavaks.

Wikerfaare wedas
Ilko üle maa.
Pitki külwas lilled
Aeda, aasale.

Weteema juhtis
Jõgi, järwi, merd.
Näkinetsfid kütsid
Noortelmeestel werd.

Muruneiu ilu
Silmi pimestas.
Imatare kangast
Maailm imestas.

Chapiiga pandis
Päike puhkama.
Noormees Koit, see kutsus
Unest ärkama.

Wirmaliste walgel
Kindel Põhjanaan
Edel ja Wanter seisid
Laotuse lael.

Taarahiis see kohas
Salasabinal.

Wanemuine mängis
Randleil kõlawail.

Wabad olid metsad,
Wabad mere weed;
Wabalt Runglas kõndis
Waba rahwas teed.

Piwa-Sannus hellalt
Kutsus puhkama,
Reisijat, les wäsiind,
Tõttas Toonela.

Kõit lord kofku saiwad
Tooni Toonelas —
Igapene rahu
Maaall Manalas —

*

Meie aeg ei aima
Wõimsat waimustust,
Millest muistsed põlwed
Jõiwad Jumalust.

Nagu uhke hoone
Milles miljon tuld:
Eesti end'ne luule,
Wana waimutuld.

Päris päewa ajal,
Täiel, noorel kuul,
Terwet elu täitis
Leelo, iluluul.

Kuu ja päike kustub
Eesti luulesse,
Pole leida ilmas
Mis ta sarnane.

Seda iluluulet
Tappis, tuli, mööd.
Taara-usku häwit
Tulitrit ja taaf.

Meie pühad hiied
 Vägiwallaga
 Junt see raius maha,
 Tõi meil Jehowa.
 Juudi Jahvee meile
 Selga suruti,
 Juudi, Abram, Mooses
 Pähe tuubiti.
 Nüüd, kui kõik meil hukas,

Alles aimame:
 Et see olnud hirmus
 Ekstiitse tee —

Taara, Sinu poole
 Tõstame nüüd käed:
 Päästku juudi jahveest,
 Taara, meid Su väed!

Peeter Rootslane.

Majanduskriisi õiged põhjused. Majanduskriisi lõpp — uue majandusliku õitseaja algus.

Majanduskriisi õiged põhjused, nende kõrvaldamine jäädavalt ja uus majanduslik õitseae külluses, rikkuses omapärase kultuuriga ja südamlikus sõpruses elavate, rõõmsate õnnelikkude rahvaste peres. (Järgnevad pätükid on määratud avalikkudeks kõneettekanneteks kõnekoosolekutel, koolides, rahvuslikus vaimus töötavates kirikutes jne. jne. Püüdke neid iga noor kui vana ettekanda sääl, kus aga kuulajaid on).

Miks jäävad mittejuudid rahvad ifta wejemaks ja suuremaisje wõigadesse sätuwad? Miks koondub kuld ja kapital rohkem ja rohkem ühtikute juudi suurpankurite kätte, nii, et need ifta rikkamatels muutuwad?

Miks räägitakse igasuguste kaupade ja tarbeainete ühtiküllusest, üleprodukttsioonist, tarwitajete ja turgude puudumisest, kuhu müümata kaupu mahutada, kuna samal ajal kõigis riigis rahwahulgad — tööliskond — kes ometi ife kõik kaubad, tarbeained ja warad on walmistanud, kirjeldamatut puudust peawad kannatama, külma ja nälga tundma kõige koledamal kujul, töötä olema sellepärast, et waru on „ühtikülluses“? See on kui keerdumõistatus.

Miks põletatakse meelega wilja, kohwi jne., miks aetakse suhkurt merre, miks uputatakse laewatäied kaupu ja tarbeaineid, miks ei tohi nälgitwad inimhulgad neid omale saada? See ei ole enam hullumajalik majandamine, waid on juba midagi muud. —

Meile, töölilstele on sageli etteheidetud: me olla maailma majanduskriisis, surutisjes pääsüüdlased. Meie olla laisjad, ei wiitsiwat töötada. Töölilste laiskusest ja töötegemistakte puudumisest olewat surutis tekkinud. Aga lubatagu küsida: kes siis selle ühtikülluse — üleprodukttsiooni — loonud on?

Kui meie, töölilised, oma eraomandust kaitseme, oma tööwiljast seda osa omale pal-

gaks, töötasjaks nõuame, mis wõimaldaks meil ja meie perekonnil rahulikult oma kodutjes inimwäärikuselt äraelada — wõimaldaks meil osta samapalju kui valmistetakse, produtseeritakse, et alati tarwitamise ja valmistamise wahel tasakaal walitses, siis poleks tarwis enam lobiseda ühtiküllusest, üleprodukttsioonist, mida ealeski olnud ei ole ega ollagi ei saa, siis funktsioneeriks riikide ja rahwaste majanduselu normaalselt.

Töötasu, pall peab kõigis riigis nii kõrge olema, et sellega suudetakse riigis kogu rahwahulga poolt kõik see äraosta, mida nad walmistawad, nii, et mingit „üleprodukttsiooni“ tekkida ei saaks, mis alati kriise, surutisi sünnitaks ja sõdadele tekkimiswõimalusi looks. Kaupu ja aineid wahetades ei tohi ühe rahwa ehk riigi töölilste tööd ei odawamaks ega kallimaks töötundide järele hinnata, kui see tegelikult on. Ei maffa püüda petta teisi ega ennast ka mitte petta lasta — petmistega jagärg on ifta ja alati kriis ehk sõda.

Töölilised! Terwe töötaw rahwahull Eestis, naaberriigis, kogu maailmas, kaitste oma eraomandust, oma tööwilja! Urge laste ennast ahwatella ekstiteele!

Igal inimesel, kes aujat tööd tahab teha, on õigus omada tükk maad, millele oma kodukolde wõiks ajutada, elumaja ehitada, mis ruumi, walguse ja soojuse küllane oleks, wa-

rade ja tarbeainetega täidetud saaks, et ta igatepidi meeldiw ja hubane oleks. Korralikus kodus kaswab üles kehaliselt ja waimliselt terve ja tugew noorfugu, kellele on kallid oma wanemate asutatud kodukolle, on kallid oma rahwus, oma riik — need tunded on temale armsad, kallid, pühad. Need tunded on tuletunud igawese looduse — looja — wõi digemini: igawese saabumise, ringliikumise ja kõigi asjade muutumise ning olemise jumalikust säadusest, Samsarast. Sääil tuleb aga waenlase agent ja ütleb: „need tunded on patused, on roojased, sest kõik mõtted ja tunded, mis wäljendawad elutungi ja elutahet — on patused; ärge koguge omale warandust, mida koi ja rooste rikuwad, waid walmistuge palwete ja paastumisi- ga seda wara wastu wõtma, mis taewas — sääil tähtede taga — teie tarwis tallele on pandud“. See on salakawala waenlase agitaatori jutt. See on politika jumalafõna maski all.

Rõigil mittejuudirahwail on üks ühine ülesanne,

kes ennast mitmekordse maski taha ära peidab, et tal seda kergem oleks mittejuudirahwaste were ja wara üle walitjeda. Naljajalgse e hulgas on lambaid ja on hunte, on tiigreid ja teisi rööwloomi. Lindude riigis on omad waenlased, kullid ja rööwlokkad. Ka wees, kalade hulgas on rööwkalu olemas. Inimtüdugude peres elustewad aga koledamad kuratlikumad rööwitid ja parasitidid, kui looma-, linnu- ja kala riiges ealeski ettetulla saab. Soolega tehakse winaсте ja sugusigade walitus wahet, aga inimtüdugude juures segab kõigi mittejuudirahwaste ühine weriwaenlane kõik tõu- ja raasfiwahed meelega ära, et keegi neid ülikurje ja woiwarlike inimrööwituid parasite tundma ei õpiks diges walguses. Meie, mittejuutidele on üks meie weriwaenlase salaplaanest teatawaks saanud, mida meie tunneme nime all:

„Siionistide Protokollid“ ehk „Siioni tarkade juhtnöörid“.

Rahelümnendama istungi protokollis on:

Praeguse majanduskriisi, surutise ja tööpuuduse dige põhjus

awaldatud. Selles salaprotokollis seisab:

„Et mittejuudirahwaile kahju sünnitada, oleme meie tekitanud hiigelkriisi nende majanduselus. Selleks ai-

tab meid wäga lihtne abinõu: kõige kättesaadawa raha liiklemisest kõrwaldamine.

Hiigelsummad on meie juutide kätte koondunud, kuna mittejuudi riigid on rahata jäänud. Seega sunnime neid meilt uusi laene paluma. Laenuodega surume neile kaela suured protsendi- maksukohustised, mis mittejuudi riikide kogu majanduse meie meelewalla alla annab. Selteel wõime kogu nende rahwamajanduse jõu wäljaimeda. Meie teame, et kullaalus hukatuselks on kõigile neile riigile, kes selle wastu on wõtnud.

Ruld wõib suurt wahetusmärkide — raha — nõudmist seda wähem rahuldada, mida enam meie teda liikwelt oma kätte kogume . . . Iga riigilaen lõendab, et laenaja riik wõimatu halwasti walitjetud saab ja oma majesteetlike digusi kasutada ei oska. Laenud ripuwad kui Demoklese-mööd mittejuudi riikide walitjuse pää kohal. Selle asemel, et majandust laenu järele rahuldada üheainsa eraforralise maksukohustise pääle pänekuga kõigile oma kodanikele, tõstawad mittejuudi rahwaste walitjused paludes oma käed üles meie poole ja kerjawad meie juudi suurpankiriidelt raha. Wälislaenud on nagu werekaunid riigi organismi küljes, mida eemaldada ei saa, kuna nad ise ära langewad ehk kui riik neid wägiwallaga enesest eemaldab. Selleks puudub aga mittejuudi riigil wajalik jõud; just wastupidi: nad panewad ikka enam werekaane oma organismi külge, kuna nad ise werewaesuses hukuwad. Üks riigilaen ja päälegi weel wälislaen, ei ole tegelikult muid kui wabatahtlik aadrilaskmine riigikehast. Laen antakse riigile laenupaberite wastu, milledeelt iga laenaja riik protsente peab maksma. Protsendi kõrgus oleneb laenu suurusest ja riigi usalduswäärilikusest. On näiteks protsent sajast wiis, siis peab riik kahelümne aastaga terve laenatud summa protsentide näol tagasi maksma. Nelja- kümne aastaga kahelkordse ja kuuekümne aastaga kolmekordse laenusumma tagasi maksma, kuna päris laenusumma ise ikka weel oma werekaani imemis- tööd edasi tegema jääb, kui seda weel tagasi pole makstud. Iga laenaja riik ise surub oma kodanikud meie, juutide

tasuks orjaisesse, neilt otsekoheste ja laudsete maksudega viimast raha välja pressides, et võõrale rahalaenuvajale laenuprotsente tasuda. Sellest orjusest ei saa enam ükski laenaja riik ealeski wabaks. Kas poleks laenajal riigil tuhatkorda parem olnud ialgi ennast võlaorjusse anda, vaid kohe üksainus kord korruga oma kodanikelt võtta mis vajalik ja kõik riiklikud sissetulekud iseenele, s. o. oma kodanikele pidada, kuna see kõik nüüd protsendina läheb välismaale. Just selles on nähtaw meie, äravalitud rahwa geniaalsus: meie oleme mittejuutidele osanud riikliku välislaenu küsimust sarnases walguses näidata, et nad uskusid välislaenu tegemise omale väga kasuliku olevat."

Kii räägivad juudid ise oma salaproto-kollides. (Vaata raamatud nr. 13, 14 ja 61 j. t. mis kõik on "Wahwuri" 3. ja 4. numbris toodud nimestikus.)

Wdo Grenzstein

oma raamatus „J u d i k ü s i m u s“ ütleb: „Salomoni tempel Jerusalemmas oli suure rahwahulga palketoda, aga preesprite pangamaja. Tõesti olla tema katuse all kõige suuremad raha toimendused korda saadetud, mis kaugele üle juudarahwa piiri ulatasid, kuhu kurnawatel tingimustel raha laenati nii, et templit „rõõwikauguks“ nimetati. Tunnistawad juudid ise piiblis, et nende käsi raskeste selle ja teise rahwa pääl olla lasunud, s. o. need olid waefeks kurnatud.“

Oletame nüüd, et juudid oleksid Jeesuse sünni ajal Jerusalemma templis ühele riigile raha laenuatanud tingimustel, et see riik peab saja päält maksma wiis protsenti aastas ja protsent jääb ka laenaja riigi kätte protsenti kandma, kuna aga terve laenusumma ühes protsentidega tuleb tagasi maksta 1940. aastal Kui see laen oleks olnud Eesti Wabariigi välislaenu suurune, kui suure summa peaks see riik siis 1940. aastal tagasi maksma? Lugeja, ära küsi jeda. Ei sinu ega minu inimlik mõistus ei suudaks jeda rahahulka ehk kullakuhilist enesele ettekujutada ja ei es- taks sellega midagi pääle hakata.

Soome hurnitawa näite. Oletame, et need

kolm saladuslikku „tarfa“,

kes Jeesust sünni puhul waatamas käisid ja talke „hambaraha“ wõid, panid igauks ühte

panka kuld rahatüki, mis wäärtuselt wõrdne praegusele Eesti kroonile. Oletame, et nad pangaga kokkuleppisid nii, et rahatükid aastas kannawad wiis protsenti, protsent saab pangas kapitalile juurde arwatud ja hakkab ka protsenti kandma. Terve summa, s. o. pan- ka pandud rahatükid, mis wäärtuselt kokku wõrdsed kolmele Eesti kroonile, saab 1940. aastal panga poolt ühes protsentidega wäl- jamaksetud kullas, Eesti Wabariigis, Tartus, Eesti Panga osakonnas, aegkirja „Wahwuri“ lugejatele. Iga kodanik, kellel on ettenäidata üks number aegkirja „Wahwuri“, wõib ühe oma kawa teostamiseks nii palju kulda saada kui see kawa nõuab. „Wahwuri“ lugeja! Kas sinul on mõni ettewõte, plaan wõi kawatsum? Milline?

Rui palju kulda lähets sulle tarwis?

Kallis „Wahwuri“ lugeja! Tule teosta nüüd omi plaane! Suruwad sind wast kurnawad wõlad, siis tasub „Wahwuri“ toim. need sinu eest kohe ära, waatamata kui suured need ka oleksid. Wida suuremal määral sina suudad kulda enesele võtta, jeda parem. Oletame, et iga neiu, noorik, naine, pois, noormees, iga mees, iga noor kui wana igas majas, igas talus loeksid „Wahwuri“ ja lugejate arv oleks suur wiisjada tuhat. Iga üks neist esitaks „Wahwuri“ toimetusele ühe kawa, mille teostamine nõuaks nii palju raha, nimelt kuldraha, et jeda üks ega kaks inimest korruga pangast ärakanda ei jõuks, ka mitte üks ega kaks tugewaimat hobust wedada ei suudaks. Kallid „Wahwuri“ lugejad! Mis arwate? Kas raha jattuks kõigile „Wahwuri“ lugejatele? Raha jattuks teile kõigile ka siis, kui meie ainult ühe kolmandikuga, s. o. selle summaga arwutama hakkame, milliseks üksainus kroon wiie protsendi pääl pangas 1940 aasta jooksul kaswab. „Wahwuri“ toimetus ei ole küsi, waid annab otsekohes igale „Wahwuri“ lugejale niipalju kuldraha, et selle äraweoks iga „Wahwuri“ lugeja raudtee rongi peab kasutama. Iga ühe kaubawoewaguni- nisse käseb „Wahwuri“ toim. laadida kuus- teisistuhat kilogrammi kuldraha ja wedurile taba haakida kaskkummend wiis sarnast kuld- rahadega täidetud wagunit. Kaskkummend- wiis korda kuusteist tuhat kilogrammi on nel- ljada tuhat kilogrammi kuldraha, mis wäärtuselt wõrdne ühe miljard kroonile. Seega saab iga „Wahwuri“ lugeja üks miljard krooni oma kawa ehk ettewõtte teostamiseks. Raha laaditakse waguneisse Eesti Panga kullakeldreist. Suurem osa „Wahwuri“ luge-

jaid on Tartus, seega peab Tartus asuwa Eesti Panga osakonna kullakeldriist, Riivisilla juures, rongid täis laadima. Tunnis laaditakse 25 wagunit, igasse wagunisse täpselt nelikümmend miljonit krooni. Tartu sadama raudtee on pikendatud Riivisillani, Eesti Panga Tartu osakonna juurde. Kõik Tartu linna töötud on kuldraha waguneisega laadimisega libedasti töös. Lähema kahetkümnendite aasta jooksul pole tööpuidust karta, sest vööpäevast juudetakse kullaga täis laadida ainult kuusjada wagunit, s. o. kakskümmend neli rongi. Nastaga juudetakse laadida kuldraha täis 219.000 wagunit ehk 8760 rongi. Töuseb rüüselmine: igakuks tahaks oma kullarongi rutem kätte saada. „Mis sellest raharon gist mulle siis enam kasu on, kui ma ta alles kümne ehk kahetümne wiie aasta pärast kätte saan“. Nii hakkavad paljud kurtma: „Kas ei saaks mitte warem kätte, sest minu kawa teos tamine on kiire, ei luba wiivitada“. Miks ei saa, saab küll, minge tooge töölised ja wiige kuldraha oma woorimeestega ära. Pangal on ükskõik, kuidas ta sellest kuldraha uputuselt wabaneb. Rüüselmine suureneb veelgi: kõik tahavad esimehed olla. Et raudne düstiipliin — kindel lord riigis püüaks, tulewad kõik wiisjadatuhad „Walwuri“ lugejat sappa säädida. Wiimaseil sabasfeisjail tuleb igal juhul siiski oodata aastaid. Töuseb kartus: kas wiimaks küll, mis neile määratud, otja ei saa, enne kui kõik rahuldatud? Wdetakse pliiats, kriit, süsi ehk mingi muu farnane aine, millega paberile, seinale ehk uksele kirjutada wõimalik ja hatatakse ajawiiteks arwutama, kui suureks siis dieti üks kroon wiie protsendi protsendi protsendiga pangas kaswaks, kui see oleks Jeesuse sünni ajal „tarkade“ poolt pantu pandud. Nooremad on kobe agarad arwutama. Et oleks wäljaarwutamine kerge, teeme lihtsalt: iga kroon kannab aastas wiis protsenti, s. o. wiie sendi wõrra kaswab ta pangas suuremaks. Kahetümne aasta jooksul on juurde kaswanud teine kroon, mis alles siis hakkaks protsenti kandma. Selle arwutamise juures tuleb küll lõppsumma palju wähem wälja, sest tegelikult kannab iga summa protsenti, mis protsendi läbi kaswab, ise ka juba igal päetwal protsenti. Nii kaswab wiie protsendiga pangas olew summa kahetordjeks lühema kui kahetümne aasta jooksul. Et aga igal noorel kui wanal arwutamine kerge ja lihtne oleks, siis lepime sellega, et iga summa wiie protsendi wälj pangas kaswab kahetümne aasta jooksul kahetordjeks.

Kuidas raha iseenejst kaswab.

See on otse uskumata imede ime. Näiteks: Kahetümne aasta pärast Jeesuse sünni üks ainus kroon wiie protsendi pääl kaswab pangas kahet krooniks, neljakümne aasta pärast neljaks krooniks, kuuekümne aasta pärast kahetaks krooniks, kahetakümne aasta pärast kuusteistkümmeks krooniks ja saja aasta pärast kolmekümmekahet krooniks.

Ohates ütleb nüüd nii mõnigi „Walwuri“ lugeja, juba sada aastat möödunud ja ühest kroonist pole veel kaswanud sadat kroonigi, no kuidas ta suudab kaswada tuhandeks miljoniks, miljardiks jne. et selle juurdekaswanud rahaga raudtee ronge wõiks täis laadida — tühi jutt kõik! — Sellele ütleme kannatusi!

Siin toome raha kaswamise tabeli.

On wäga soovitam, et iga „Walwuri“ lugeja ka ise wälja rehtendaks ühe ainja kr. wiie protsendi protsendiga pangas 1940 aasta jooksul kaswamise ja oma lõpu summat wõrdleks „Walwuris“ toodud arwodega. — Wõib ju olla, et on ühel ehk teisel pool mõni rehtenduse wiga sisse libisenud. Kui aga saja ehk tuhande „Walwuri“ lugeja poolt wälja rehtendatud lõpu summad ühte lähewad, wõib kindel olla, et see weata on. Sellepärast palub „Walwuri“ toimetuse igal lugejal kirjalkult oma lõpu summat teatada. Kirjade aadress: Tartu, aegkirja „Walwuri“ toimetaja Peeter Rootslane.

„Walwuri“ toim. wälja rehtenduse järele kaswab iga kroon wiie protsendiga pangas järgmiselt:

Raha kaswamise tabel.

Aastad :	5 0/00 pääl raha kaswab :
0	1
20	2
40	4
60	8
80	16
100	32
120	64
140	128
160	256
180	512
200	1024
220	2048
240	4096
260	8192
280	16384
300	32768

Alaastab :	5 %/o pääl raha fašwab	:1440	4722366482869645213696
320	65536	1480	9444732965739290427392
340	131072	1500	18889465931478580854784
360	262144	1520	37778931862957161709568
380	524288	1540	75557863725914323419136
400	1048576	1560	151115727451828646838272
420	2097152	1580	302231454903657293676544
440	4194304	1600	604462909807314587353088
460	8388608	1620	1208925819614629174706176
480	16777216	1640	2417851639229258349412352
500	33554432	1660	4835703278458516698824704
520	67108864	1680	9671406556917033397649408
540	134217728	1700	19342813113834066795298816
560	268435456	1720	38685626227668133590597632
580	536870912	1740	77371252455336267181195264
600	1073741824	1760	154742504910672534362390528
620	2147483648	1780	309485009821345068724781056
640	4294967296	1800	618970019642690137449562112
660	8589934592	1820	1237940039285380274899124224
680	17179869184	1840	2475880078570760549798248448
700	34359738368	1860	4951760157141521099596496896
720	68719476736	1880	9903520314283042199192993792
740	137438953472	1900	19807040625566084398385987584
760	274877906944	1920	39614081257132168796771975168
780	549755813888	1940	79228162514264337593543950336
800	1099511627776		158456325028528675187087900672
820	2199023255552		
840	4398046511104		
860	8796093022208		
880	17592186044416		
900	35184372088832		
920	70368744177664		
940	140737488355328		
960	281474976710656		
980	562949953421312		
1000	1125899906842624		
1020	2251799813685248		
1040	4503599627370496		
1060	9007199254740992		
1080	18014398509481984		
1100	36028797018963968		
1120	72057594037927936		
1140	144115188075855872		
1160	288230376151711744		
1180	576460752303423488		
1200	1152921504606846976		
1220	2305843009213693952		
1240	4611686018427387904		
1260	9223372036854775808		
1280	18446744073709551616		
1300	36893488147419103232		
1320	73786976294838206464		
1340	147573952589676412928		
1360	295147905179352825856		
1380	590295810358705651712		
1400	1180591620717411303424		
1420	2361183241434822606848		

ühelt ainjast kroonist on kaswanud pangas wiie profsendiga 1940 aasta jooksul: 158.456.325.028528.675.187.087.900.672 fr. Selle suurus jääb rahwahulgal, kui ka arwuteadlasil eneseltgi mittemoistatawaks. Sellest summast lubame wiiesajatuhandele „Waltwuri“ lugejale igaaühete kakskümme mend wiis wagunit kuldraha, igas wagunis täpselt nelikümmend miljonit krooni — see teeb wälja üks miljard krooni. Et nüüd wiiesajatuhandele inimesele igaaühete üks miljard krooni anda, on tarwis wiisfadatuhat korda üks miljard krooni ja see summa on numbreis järgmine: 500.000.000.000.000 krooni. Selle summa wäljendis sõnus on: wiisfada biljonit. Kui meie wiisfada biljonit krooni sellest summast, milliseks üksainus kroon 1940 aasta jooksul wiie profsendiga pangas on kaswanud, maha arwame, siis jääb weel järele: 158.456.325.028.528.175.187.087.900.672 fr. Mis pagana nõiatemp see on! Igale „Waltwuri“ numbri ettenäitajale sai terve raudtee rongi täis kuldraha wäljaantud, kogusummas wiisfadatuhat rongi täit, j. o. 500.000.000.000.000 krooni, mis sai mahaarwatud üldsummast. Üldsumma jäi aga ikka weel kolmekümnekohaliseks arwuks! See on imede ime. See tõmbab, lurrab. Ka „Waltwuri“ walgejuustega wana toimetaja hüppab üles oma neljajalgsest kergult, pistab jooksma nii kiirelt, kui wanad jalad

weel kannawad ja paneb igasse Cesti Wabariigi pank ja mõneste suuremasse wälismaa pank, igasse ühe krooni kaswama, et tulewikus, kui kroonid on kaswanud igas pangas protsendi protsendi protsendiga, kolmekümnekohalises summades, „Walwuri“ lugejale wälja jagada.

Et aga meil pooleli jäi esimese „targa“ poolt pank pandud, üheainsa krooni wäie protsendiga 1940. aasta jooksul kaswanud summa wastuwõtmine, siis wõtame selle enne wastu, kui uute summade wastuwõtmistähts aeg läheneb. Kallid „Walwuri“ lugejad! Tulge nüüd ja wõtke igaüks oma le weel tuhat wagunit kuldraha, igas wagunis nelikümme miljonit krooni. Seega tuleks weel wälja maksta kakskümme triljonit krooni. Arwudes wäljendatult:

20.000.000.000.000.000. krooni.

Kui meie nüüd selle hiigesumma: kakskümme triljonit krooni maha arwame summast, millises üksainus kroon wäie protsendi protsendi protsendiga pangas 1940. aastaga kaswanud on, siis jääb see arw ifka weel kolmekümne kohalises. Kallid „Walwuri“ lugejad! Wõtke igaüks miljon wagunit kuldraha. Wedage täis oma hooned, kõik fuurid ja küünid, pandke kuldraha kuhja nagu heinu ehk kartuleid, aga olge hääks, wedage igaüks miljon wagunit kuldraha ära, sest Cesti Pant tahab oma kullafeldreid uute kullauputiste jaoks wabaks teha, kirustab, et pooleli ärawedamisel olew summa saaks „Walwuri“ ja tema lugejate poolt wiivitufeta ära weeud, Miljon wagunit kuldraha wälja kühweldada feldreist wiisjadatuhat korda — oi, oi, oi! See nõuab higi, nõuab aega ja nõuab tagawaru, kust seda wõtta. Noh tagawarust meil puudus weel ei tule. Igale „Walwuri“ lugejale s. o. wiiesajatuhandele inimesele anda weel igale miljen wagunit kuldraha ära, see teeb esiteks kohutawalt suure wagunite arwu wälja, nimelt on tarwis $500.000 \times 1000.000 = 500.000.000.000$ wagunit. Nagu teame, on igas wagunis 40.000.000 krooni. See teeks wälja:

$40.000.000. \times 500.000.000.000 =$

20.000.000.000.000.000.000 krooni. Selle kakskümnekohalise hiigelarwu wäljendis sõnus on juba arusaamatu sõnade kolin. Kui ka see summa mahaarwata summast, millises üksainus kroon wäie protsendiga pangas kaswanud on 1940 aasta jooksul, siis jääb järele 158.456.325.008.508.175.187.087.900.672.

See on ifka endist wiisi weel kolmekümneko-

haline arw. Mida tuleks nüüd öieti ette wõtta, et kuldraha hiigeluputuselt Cesti Pant oma kullafeldrid wähegi wabamaks saaks teha? Wiiesajatuhandel „Walwuri“ lugejal on isu kullast juba otjas. Nendel on aidad, fuurid, küünid katuste harjuni kuldraha täis kühweldatud. Wäljawäljule on wagun waguni kõrwale kuldraha humikusse aetud. Kus ennem olid haljendawad aasad, nüüd; kohisewad metsjad, karjamaad, raba-sood jne. on nüüd kollase metalli humikuid täbedalt täis.

Mida inimene, kes umbes kakskümme aastat wanaks elab, ülbse pääle hakkab jarnase kuldraha rohkusega? Ei oska enesele ettekujutada. Kui inimene juudaks igal aastal äratarwitada miljon krooni wäertuses tarbeaineid, siis peaks elama nelikümme miljonit nelikümme üks tuhat aastat selle kuldraha hulgaga, mis iga „Walwuri“ lugeja juba saanud on, sellepärast on mõtetu weel rohkem ahnitseda. Aga see kullauputis peab ainult „Walwuri“ lugejate poolt äratarwitama, nii on kolm saladuslikku „tarka“ omal ajal määratud. Mida omei nüüd tuleks ette wõtta? Ahaa! Waat mis teha tuleb, hüüab keegi „Walwuri“ lugeja: iga „Walwuri“ lugeja toob juurde 4000 uut lugejat, siis saab „Walwuri“ kaks miljardit lugejat, siis kui ka nendele niisama suure hulga kuldraha igal ühele anname, täidame täpselt „tarkade“ määrust ja kuldraha hiigeluputis — kullakriis — peab enmast lahendada lastma lapsemänguna. Raha paneb rattad käima, ütleb wanafõna. Waatame, kas siis kõik rattad ja rummud, wändad jawõllid wirinal-wirinal murama weerewad, kui maailmas igale inimesele oleme kuldraha enam kui miljon wagunit andnud? Oleme rääkinud! Kaks miljardi inimest, — inimeste hulka ka juudid arwatud, olgugi, et juudid endid „ärawali-tuiks“ peawad, kes tohiwad endid „inimesteks“ nimetada, kuna kõik teised rahwad — mit ejuudid — juude „usu“ järele loomad on, kes peawad juude teenima. — Noh, see arutus „pühakirjades“ wiiks meid kullafeldrite juurest kaugele, sellepärast jätame kõik muu kõrwale ja teeme kõige enne kullafeldrid tähtjaks. Arwame, et maailmas on kuusteist miljonit juuti ja ligi kakstuhat miljonit mittejuuti, lootame, et 1940. aastal oleks kokku kakstuhat miljonit s. o. kaks miljardi inimest. Irõgem erõldagem kaputait juute teistest inimestest kulda jagamisel wälja, on ju juudid kulla pääle kõige maiaamad. Anname ka juudele, igale jamapalu kulda kui teistelegi. Enam kui miljon waguni täit kuldraha on

iga „Waltwuri“ lugeja juba saanud ja juudid on hoolsad „Waltwuri“ lugejad, seega on nendel täielik õigus „Waltwuri“ käest kulda saada. Koh iisraeli lapsed, hebrealaased, juudid ehk õigemini: habiirid, nagu teid teie wennaśrahwas Amoriidid on nimetanud juba wiietuhande aasta eest — habiirid s. o. rööwliid ja mõrtjujad — nii kirjutab teist prof. Dr. Delitzsch oma raamatus: „Die große Tauschung“, tulge nüüd kõik, kõik, nii-palju, kui teid ülbse maailmas on.

Juudid, wõtte wastu „Waltwuri“ käest igauks enam kui miljon wagunit kulda

nagu iga teinegi inimene maailmas. Saab näha, kas teie siis ka neel maailmas teisi rahwaid — mittejuute — puupaljaks tahate rööwida (waata piibel, Jef. 60), maailma revolutsiooni edasi õhutate oma „jüngrite“ abil, wabamüüriluse ordu loõshide abil, oma juut Marдохai abil (kes omale nimelõs wõttis Karl Marks, et mittejuutidele kui „õber“ ligineda oma juudi sotsialismi ja kommunistmiga), oma „Kriistlikude“ „Zwecade“ ja „Zwecade“ abil ja õse lugematude juudi — listmide, — niõmide, — ismide ja — isti-de, — tiõtide abil.

Saame nüüd näha, kas Eesti Panga kullakeldrid wabanewad sellest kullauputusest wõi ei, kui kahele miljardile inimesele anname igale enam kui miljon wagunit kuld-raha, igale inimesele täpselt:

40.041.000.000.000 krooni. Kohutawalt suur on küll see hiigelsumma, mis nüüd pangast wäljamaksta tuleb:

80.082.000.000.000.000.000.000 krooni.

Maailmas on kaks miljardi inimest, igale inimesele oleme enam kui miljon wagunit kuldraha andnud — nüüd peaks kullakelder omelt juba tühi olema? Ei kaugeleki, weel on järel 158.456.244.926.508.175.187.087.900.672 krooni ja seda peab „Waltwuri“ toimetuse oskama oma lugejatele mingiks otstarbeks kajutada anda.

„Õige hääd! „Waltwuri“ toim. ja „Waltwuri“ lugejad! Tarwitage uuesti rohkem kulda! Tehte, et wähemalt kahetuhande aastaga olete meie panga kullakeldrid sellest endisest poolikust summast tühjaks wedanud! Uued kullauputused, palju suuremad, kui see ühest ainsast kroonist 1940 aasta jooksul wiie protsendiga kaswanud, on ees ootamas „Waltwuri“ lugejaid, nimelt kahe teise „targa“ ja „Waltwuri“ toim. enese poolt pank pandud

kroonid kaswanud kahe tuhande aasta jooksul 5 protsendiga nii hirmus suureks, et päike wõib ühes teiste planeetidega sellesse kullahumikusse uppuda“.

See pangaametniku kõne paneb kohkuma.

„No see käib juba üle mõistuse! „Waltwuri“ lugejad, tulge kõik ise nüüd toimetajale appi! Mõidake üks geniaalne idee leida, et suudaksime ometi selle pooliku summa kullakeldrist wäljavedada. Oletame, et maailmas on 2.000.000.000 inimest ja iga inimene juudaks iga sekundis miljon krooni kulda sellest kullakeldrist ära wiia, kas suudaksime siis kahetuhande aasta jooksul selle kullakeldri tühjaks tassida? Nagu teame, on minutis 60 sekundit, tunnis 3600, aastas 31.536.000 ja 2000 aasta sees 63.072 miljoni sekundit, kui kõik aastad arwame 365 päewa. Kaks miljardi inimest, igale miljon krooni, see teeb wälja:

2.000.000.000.000.000 krooni, mis igas sekundis sellest kullakeldrist wälja tassime. Seega suudaksime kahetuhande aasta kestel wälja tassida ainult

126.144.000.000.000.000.000.000 krooni. Arwame selle hiigelsumma maha sellest summast, milliseks üksainus kroon wiie protsendiga pangas kaswanud on 1940 aasta jooksul ja millest olenne juba hiigelsomme maha arwanud, siis jääb kullakeldrisse ikka weel järele:

158.330.100.926.508.175.187.087.900.672

krooni. See lugu on kohutawalt hirmus. Terwe maatera on nüüd juba wäga palju kuldraha kihiga üleni kaetud. Weel ei ole meie sellest summast jagu saanud, milliseks üksainus kroon pangas wiie protsendiga kaswab 1940 aasta jooksul. Kaks tuhat aastat oleme meie igas sekundis wahetpidamata igale inimesele maateral üks miljon krooni andnud, siiski ei ole meie selle summa kaswamist seisma panna suutnud, ta on iga aastaga ikka suuremaks kaswanud. Mida hakkame tegema nende kahe teise „targa“ poovit pank pandud kahe krooniga, mis wiie protsendiga 1940 aasta jooksul on kaks torda nii suureks kaswanud? Mida hakkame päälse nende summadega, mis „Waltwuri“ toimetuse ise esimeses waimustuses pankadesse pandis? Kahetuhande aasta jooksul kaswab nendest nii suur summa, mille mõistmises mõistus seisma jääb. „Rahwaleht“ nr. 135 17. nov. 1931. tõi artikli „Kuidas raha kaswab“. Selles seisab:

Pariisi astronoom ja matemaatik Flammarion arwas wälja, et 1 penn (s. o. ühe-kohaline arw) olles pandud intres-

sidele Jeesuse sünni ajal, oleks nüüd protsentidega ja protsentide protsentidega paisunud 39-kohaliseks arvaks.

Wõhik ei tea nüüd muudugi, kui suur number on 39-kohaline arv. Räesoleva näite selgitamiseks ütleb Flammarion: Rujutleme endale, et maailmaruumist sajab kullatompe, sama suuri, nagu meie maakera ja igas sekundis langeb keskmiselt üks. Siis möödub 10.000 aastat, enne kui see suur summa kõik saab taevast maha sadanud".

Mõni osav rehkendaja võiks järele arvata, kas Flammarioni väljaarvutus õige on. Flammarioni arvutus on protsendi protsendi protsendiga 39-kohaliseks kasvanud, kuna meie protsendi protsendiga arvutades ainult 30-kohalise arvu saime, aga hädas oleme juba ka sellegi ära tarvitamisega.

Kallid lugejad, leidke ometi üks geniaalne idee! Siin ta on! hüüab noor tuline lugeja. Sabiirid — juudid — on kulla pääle kõige maiamad. Anname seda kollast nuhtlust veel nendele. **T e e m e m a a k e r a s u u r u s e d k u l l a s t m i i r a t a d.** Iga müraka otja istugu üks habiir—juut—ainsaks elanikuks — würgstiks — walitsejaks — patriarhiks — messiaaks — kuningaks. Eviitu siis maakera suuruse kullase müraka otjas istudes ilma-ruumi. Meie wana, mullane maakera saab maailma rewolutsiooni isadest ja dhutajatest kommunisti kerjusriikide meisterdajatest — ühe sõnaga: haputaignast, mille eest Jeesus oma jüngreid ja järelejäijaid kangesti hoiatas — wabaks wähema kui aasta aja kestel, kui igas sekundis ühe maakera suuruse kullast müraka ühe habiiriga ilma-ruumi wirutame.

Aga ka see idee ei aita — juute on kõigest 16 miljoni ja saawad ennem otja, kui kuld, s. o. nimelt summa, milliseks üks ainus kroon pangas wiie protsendi pääl 1940 aasta jookkul kasvab.

Kallid lugejad, noored kui wanad! Andate leida üks idee, et saaksite need kullakeldrid 2000 aasta kestel tähhjaks! Aidake! Terve inimfugu! Tule appi! Aita! Muidu täitub terve universum kullaga, kuld lämmitab meid ära ja seda teeb kõigest üks ainukene kroon, mis 5% kannab. See on imede kestel kõige suurem ime maailmas, selge mis tahes. Mis on tühine perpetuum mobile — iseenesest liikuw masin — selle raha iseenesest kasvamise kõrwal? Mitte midagi! Riputa ülikond wana otja, waata, kas kasvab tahelümne aastaga teine ülikond kõrwale. Ei! Koid on sellegi ära häwitatud. Wit kuldtaaskull hoiule ja waata warsti on

hoiutunud ületanud hoiule wiidud kella hinna. Säl on talu, wara hommikust hilise õhtuni tehtakse sääl hoolikalt tööd, sellest hoolimata ei sigine teist talu tulust kõrwale. Oled aga taluse üheainsa lehma osnud „kullaalusel“ ja oled lehma hinna wast wõlgu jäänud, siis waata, kui kord lehma hindu aastate pärawast tajuma hakkad, on „kullaalus“ sarnane, et pead kümme lehma ära andma selle ühe lehma hinna tasuks ja pääle selle pead weel protente ja protsentide protente ka maksma — oled õnnelik, kui lehma tasuks terwet talu weel käest ära anda ei tule. Nii kuratlikult kuritawal on „kullaalus“ ja weel kuratlikult kardetawam on protsent, kes selle eluka kütüsi kutub, on kadunud kindlasti.

*

Mitu miljardi maakera suurust kullast mürakat

Jaaks teha sellest summast wõi kulla hulgast, milliseks üks välislaen juba ainult wiie protsendi protsendi protsendiga lühikese aja kestel 20 sajandi aasta jookkul kasvab? Seda wõiksid wälja rehkendada kõige enne need hõrrad, kes alati kipuwad välislaene rahwale kaela tegema.

Laenuandja on küllalt kawal, kunagi ei anna ta laenu pika aja ega protsendi protsendi protsendi pääle, waid nõuab iga aasta mitu korda protsendi maksmist, et see kuritablikurnamine kellegile filmapaistma ei latak, kuna laen ühes protsendi protsendiga hiigelarwuks kasvaks. Sisõendatud protsenti wõib aga uuesti mõnele teisele laenata jne.

Ruidas välislaen ka rikkaima riigi puupaljaks imeb lühikese aja jookkul, seda leidis lugeja juutide salaprotokollidest wõdetud kohast. Iga kodanik tunneb kaudsete ja otsekoheste maksude hirmsat koormat, mis terwet rahwast ja riiki pankrotile wiib.

Iga kodanik tunneb oma turjal väliswõla weretani imemist. Ruidas välislaenu tehakse, seda kirjeldab professor dr. Ed. Tennmann oma raamatus:

„Rahawõimu saladused“

wäga pilklikult, ta kirjutab: „Ruidas tehakse välislaenu?“ Riigiesindaja tuleb suurpanturi juurde, kuhu teda juhatab suurtebõstur välismaal.

Teie soowite?

Mul on ülesandeks Teilt laenu paluda oma esindawale riigile.

Teie ostate muudugi meilt?

Ja. MM wabrikust ostame sõduritele ri-

dewarustust, M^W aktiatseltsilt rehw, R^R tööstuselt lõhkeaineid, kokku summa eest, nagu siin neis pakkumistes veldud.

Hää, siin meie lepingu worm. Wõtame wastutuse teie riigi eest enda pääle. Laenu anname 86 dollariga wälja, amortisatsioon ja protsent 30 aasta pääle — kogusumma + 8%.

Lepingu allakirjutamine mõni päew hiljemini. Tegelikult pole wälislaen muud, kui pikendatud kaubakrediit, — muidu jääb wälismaa kaup ostmata. Sellepärast ei too wälislaen mitte raha sisse, waid wiib tema 3—4 kordselt wälja. Sawemat äri ostjale üldse ei ole, kui wälislaen . . . lacinuwtja sai ainult kaupu, mitte raha ja peab seda tasuma wäliswaluutas. Ta on aastatuimneid ette oma rahwa kauba käest ära andnud ja peab koguma dollareid, mis wahel pääl 2—3 korda kallimaks on läinud.

Laenuandjalt saadi ainult 86, aga 100 peab tagasi maksma ja pääle selle peab 100 päält iga aasta hügelprotsente maksma — see on tõesti hirmus wereklaan, riigiteha küljes.

Selle järelduusel on riigiorganism täiesti haige — surmaeelseis krampides. Kodanike ostujõud langeb aast-aastalt. Kellele weel produtseerida? Pole enam ostjaid! Pole turgu! Peab wähendama weelgi seda weikest tarwitust, mis senini olnud, sest pall töötasu ei luba enam endisel määral osta. See mõjub. Selle „koffuhoiu“, „koffutõmbamise“ wõi kuidas ka jeda poltikat nimetada, tagajärg on: kaupu jääb müümata weel rohkem, kui eelmisel aastal, seega tuleb neid weel wähem produtseerida, tuleb weel rohkem töötuid juurde ja niuwiisi wõime minna edasi, kuni enam üldse mitte midagi keegi osta ei suuda ja selle järelduusel ka enam midagi produtseerida ei tarwitse — siis on kõik surnud punktile jõudnud — „koffuhoiu“ teel on lõpujaama — absoluutsele töötasuolekuni jõutud. 21 miljonit töölisi töötä. Seisukord halweneb“. Nii teatas „Postimees“ 24. detsembril 1931.

„70 riigist 47 kannatab kriisi all“, teatas „Päewaleht“ 22. 12. 1931.

Kõik riigid tahtsid ikka „koffuhoidlikult“ elada, ikka naabrinaha arwel „puhastasu“ lõigata, ikka enam wäljavedada ja wähem sisse tuua. Iga wabrikant, tööstur, ettevõtja, kaupmees, pankur jne. tahtis „puhastasu“ saada. Kelle taskust see „puhastasu“ võeti tulema pidi? Muidugi mõista, töötawa rahwa — tööliste, ametnike, käsitööliste, põlumeeste jne. taskuteist loodeti seda tulema.

Kust kullus see „puhastasu“ tarwis minew raha nende taskuusse? Ei kufagilt! Nende ostujõud koosnes ainult töötajust, palkadest, mida keegi oli saanud oma töö ehk kauba tootmise juures. Kui nüüd ühe rahwa ehk ühe riigi ehk kogu maailma rahwaste töötaja ehk pall kokku arwatuks ulatub ainult ühe weerandi selle töö ehk kauba ostmiseks turult, mille valmistuse eest ta on maksetud, siis on selge, et kolm weerandit jääb ostmata j. o. jääb müümata ja see saab siis „üleproduktiooniks“. See engi see jumaldatud „puhastasu“, mida on „ostatud“ „teenida“. Mis on nüüd selle majanduseteaduse wiiki? Ostujõuetus. Tööpuudus. Kriisid. Mäslud. Werewalamised. Sõjad. Rewolutsioonid, waat, need on „wiljaterakesed“, mis sellel majanduseõpetuse põllul on kaswanud. Üleproduktioon“ pole muud kui ostujõuetus. „Puhastasu“ pole muud, kui luule — iseenese pettus. Iga töölise peab oma töö eest täie töötasu saama igal ajal, igas ilmaosas. See tööwäärilik töötasu ehk tööpall peab nii kõrge olema, et tootmishinna ja turuhinnal wahet ei oleks. Tootmishinna hulka saab arwatud turule tooja ja turul kauba müüja töötasu wõi pall ka juurde. Kas on jeda keegi kuulnud, et töötaw rahwas ehk töölise oleks pääle töötasu weel „puhastasu“ kunagi saanud? Ei ealeski! Just wastupidi: tööraha nahal on alati püütud „puhastasu“ saada. Nüüd on tagajärjed läes — ühtikud on rikastunud ja rahwahulgad on waradeta, on rahata, waeled, ostujõuetumad. Et rahwahulgad oma tarwituseks kaupu enam osta ei suuda, mis just hädawajalikud, kuna nüüd kaupu „üleproduktina“ olemas on, siis ei produtseerita enam juurde enne, kui olemaolew müüdnud saab, seega siis on ühel ajal warade nälg ja ühtiküllus. — No õelge nüüd, kas hullumajas tuleb nii hull lugu ette?

See majanduseõpetus, mis 70 riigi hulga juba on 47 riiki suutnud haigeks muuta, 1850 miljonist inimesest 1610 miljonit juba kriisi wõimusesse kiskuda, 21 miljonit töötä tööliseks teha — see ei ole õige õpetus, waid on kuritahulik pettus ja kelmus.

Sioniseo weriwacnlane

oma „Siionistide Protokollides“ röö mustab, et on suutnud mittejuutide koolihariduse ja majanduseõpetuse wale teedele juhtida. Röömustab, et temal on korda läinud mittejuutide riikisid niisugusesse labirindisesse sisse wedada, kust nad enam ei pääse wälja, waid hulluwad. „Siionistide Protokollides“

leiamme järgmist: „Meie oleme huvitatud mittejuutide vähenemisest ja kiratsemisest. Meie võim on toiduainete ja tarbeainete alalises kestvas nappuses, töölise kehulises nõrkuses, sest just sellelõbi saab tema meie tahtmise sõnakuulmisel orjaks . . . Meie kapitali võim sünnitab nälja ja see valitseb töölismasside üle palju kindlamini, kui aadel seda suutis teha kuninga jäädusliku õigusega. Puuduse ja nälja läbi paneme massid liikuma ja tema käte abil korvaldame kõik mis meile takistuseks teel ees on . . . Igasuguste salajaste abijõududega, mis meil kajutada ja raha abil, mis enamasti kõik meie käes, tekitame meie üldise majandusliku kriisi. Seejuures wistame meie kogu töölismassi uulitsale ühes ajal kõigis Euroopa linnades. Rahwamassid siis nagu põlewad ihast, et nende werd walada, keda nad oma pimedas ruma-

luses juba lapsest saadik kadestawad ja selle omandust ja wara nad on ihanud rõõwida, mida nad siis segamatult teha wõiwadki.

Meie meile kallale nad ei tule, kuna kallaletungimise filmapill meil on ette teada ja sellepärast omade kaitseks õigel ajal abinõud tarwitusele wõtame . . . Kes wõi mis wõib nägematu wõimu ära wõita? Just sarnane on meie wõim! Mittejuutide keskest kogutud wabamüürlus teenib meid pimedalt, nagu teatris kulissid, meid ja meie eesmärke, aga meie wõimu tegewuskawa ja tema asukoht jääb rahwale tundmata saladuseks . . .“

Nii räägivad juudid isekeskis. Nagu kõige imelikum muinasjutt, kui kõige wõimam, seiklusterikas romaani on see, mis nüüd sina lugeja kuuled järgnewais pääühtides.

Järgneb.

Noorte Meeste Kristlik Ühing „Ymca“

(*Young men christian association*)

ja

Noorte Naiste Kristlik Ühing „Ywca“.

Paljuist juudi sektidest on „Noor'e Kristlik ühendus“ üks wanimaist „hingepüüdjaist“ organisatsioonidest, mis wäljamõeldud mittejuudi rahwaste ärarikkumiseks. Keegi George Williams ühes teiste pooldajatega asutas aastal 1844 Londonis selle sekti, nagu wõeldi Jeesuse waimu uuenduseks ja kõwenduseks inimeste südameis. Inimeste pääle, kes ei suuda iseseiswalt mõelda, oli selle sekti mõju suur. Juba 1851. aastal asutas tema osakonna Bostoni ja 1855. aastal Pariisi. Prantsusmaal oli juba tol korral üks sarnane organisatsioon olemas, aga warsti nad ühinesid, et ühendada kõik „Kristlikud“ wabamüürluse looshiid Euroopas ja algatada ühtainust üleilmlist organisatsooni. Genfis, juutide salajelstide ja ordode sünnilinnas asutati „Ymca“ ja „Ywca“ üleilmiline komitee ja juba 1889. aastal anti üleilmiline looshiide juhtimine Ameerikas asutatud rahwuswahelisele komiteele üle, jättes Genfi Euroopa tsentriks. Oma kestwuse ajal on „Ymca“ ja „Ywca“ wedelenud ja hulkunud mitmesuguste organisatsioonidega, kuni lõplikult sulas ühte wabamüürlusega. 1920. aastal peeti ära üleilmiline kongress „Atlantic Citys“, Ameerikas, kus asutati 300.000.000 (kolmjada miljoni) dollariline propaganda fond „Kristlikude“ ühingute asutamiseks ja toetamiseks terwes maailmas.

Organisatsooni filmapaiswam tegelane sekretär Dr. J. F. Secker jutustab, et neil juba enne maailmasõda olnud kolm miljoni liiget ja aastane sissetulek 21 miljoni dollarit milline summa koosnenud 80% liiknemaksumisest ja 20% annetustest, ja et maailmasõja ajal töötanud nad katoliiklaste ja juutide napunäitel wälja oma tegewuse programmi. Sõja ajal tõusnud liigete arw 24 miljoni pääle, aga sissetulek tõusnud 75 miljoni dollaripääle milline summa koosnenud 10% liiknemaksumisest ja 90% annetustest, sest organisatsooni propaganda olnud suurepäraselt korraldatud. Nagu sõdade aegadel üldse, nõnda ka wiimase ilma sõja ajal on juutide kapitalid hüiglawiisil suurenenud, arusaadam, et see sündis mittejuudi rahwaste kapitalide arwel. Ajal, mil rahwaid wileisus, puudus, nälja ja alastioolet ning kannatused wiisid kuni meelärabeitmiseni, sti juutidel hää „hingepüüdmise aeg. Meil ei ole niipalju paberit wõimalik ohwerdada et wõiksime nimetada ja kirjeldada seda hüigel propogandad, küll õhufesib broschüürides, küll paskudes raamatuis, aeglehis ja aegkirjus, paljusis keelis, mida juudid oma „Ymca“ ja „Ywca“ jaoks on mittejuudi rahwaile teinud, asutades omad osakonnad riikidesse ja maadesse, kus wiletsused sõja järelduusel suurimad ja nii asutati ka Lätis.

On isegi palju tähtsaid dokumentaalseid

andmeid endiselt admiral Koltshakilt, Wene sinodilt, praost Vladimir Wostokowalt, kindral-major N. S. Batjuchinalt ja paljult teisilt, kes kindlasti tõendavad, et „Zmca“ ja „Zwca“ ei ole midagi muud, kui salajane „humanite“ ja „Kristluse“ maskiga wabamüürilise organisatsioon, kes eksploateerib ja üiurjasti ära kasutab wiletsuse ja abas-tuse liikatud rahwaste üpulisel tunded juutide poliitiliste eesmärkide saavutamiseks ja „Rõõl-Israeli“ ülemaailmlise kuningriigi ülesehitamiseks. Sõda oma hirmu ja koledusteega oli nagu loodud, et luua waenu maksimate riigirõwade wastu, palawaks kütta rahwaste meeli rewolutsioonile walitsuste ja religioonide wastu, mis olewat ajutatud ainult rahwaste wägistamiseks, eksploateerimiseks ja ifegi tapmisteks omawahelistes sõdades.

Ei olnud mitte raske kaasa tõmmata ja waimustada rahwamasši oma wale „häätegewusega“, andes abi sõjas kannatajatele pesu, riie, jalgnõude, medikamentide jne. näol. Ei olnud mitte raske muuta õnnetute inimeste ilmawaadet. Troonid liitati ümber wägiwallaga, rahwaste traditsiooniline jumalateenistus muudeti juutide sekantismiks, rahwaste oma rahwastunne ja ifamaa armistus nõrgestati juutide internatsionalismi tõwendatud ja süwendatud korras rewolutsioonini. Seda häwitustööd on „Zmca“ ja „Zwca“ teinud juba kaua aega, aga nüüd oli wõimalik seda süwendada, ära salates raaskide ja tõugude omapärasused ja wahed.

Organisatsiooni juhid ja päätegelased on juudid ja wabamüürilased, nagu: organisatsioonilise sekretär Dr. John Brown ja rääjuhid C. K. Ober, D. Mudis ja Dr. John Mott. Üks intensiivsemamaid alamjuhtidest on juba nimetatud Dr. Secker, kes tegutses ofse Wenemaal ja oli Nõukogude-Wene kiriku akadeemia „Kristliku eetika“ professoriks. 1920. — 1921. a. „Zmca“ ifegi andis Nõukogude walitsuse ülesandel Wene klassikere tema ritutud wenekeeles kirjastas juudi G. E. Fogsdiela raamatu „Znimpoeg“, milles on kirjeldatud juurimad mõtetused, propageerides Israeli riiki. Kirjus, õpetusis ja elus see organisatsioon oli omas propandas juba nii awalik, et temast jäid eemale katoliiklased ja 1910. aastal, 5. novembril Rooma Vatikan ifegi andis kardinal Meeri del Balla poolt allakirjutatud keelu: mitte istuda selle organisatsiooniga mingisugusesse ühendusesse.

Suba nimetatud Dr. Secker oli „Zmca“ ülesandel Austrias Wene sõjawangide „hingekarjane“ ja „kantsja“; seda ülesannet täitis ta organisatsiooni laialdase programmi järele

propageerides juutide poliitikat ja Israeli ülemaailmlist kuningriigi ajutamist, häwitades tõstis religiooni ja kristliku pühaduse tunnet. Wenemaal oli juba tsaarwalitsuse ajal see propaganda nii pääletungiw, et ifegi organisatsioon sulleti, aga juudid poleks enam üldse juudid olnud, kui nad ei oleks sellest keelust mööda hüülnud; nemad muutisid nime-tuse, wõtsid „Zmca“ asemel „Majata“ ning jattasid häwitustööd maskeeritult ja salaja.

Näipea, kui tsaar tapetud oli, „Zmca“ kui niifugune wiis üle oma tegewuse Pariisi, saates säält enam kui 200 sekretäri Ameerikast Wene frondile, kus andis wälja Wene korpusetele aeglehte „Soldarite frondid“ militarismi häwitawas suunas.

1919. aastal, ülestõusmise-pühade ööl korraldas „Zmca“ Harbiinis Wene noorile tantsu orgiaid. Koltshaki armees oli ta ennast nii sisse töötanud, et awalikult teotas ja mahategi Wene sõjawae kõrgemaid ohwitseri näitelawadel näitemängus, mille autoriks oli keegi sõjawäest ärapäogenenud juut.

1925. aastal „Zmca“ annetas seitse miljoni dollarit Wene kirikute ärähäwitamiseks ja rusudeks muutmiseks. Pariisis tahtis ta ehitada ehk osta maja „Preefrite Akadeemia“ jaoks, mis tegutses täielikult Koosiristi ordu waimus, et oma wälimise pühaduse ja häätegewuse maskida ifegi kõrgemaid wainulikke petta ja pimestada nii, et piiskop Cilogy lubas ja emigrantide professorid olid nõus „Zmca“ ja „Zwca“ estitajal Siekil korraldada Harbiinis kurjusi Wene emigrantide jaoks, määrusega, et emigrandid peawad astuma „Zmca“ ja „Zwca“ liikmeks-tegelaseks ja peawad risti asemel kandma „Zmca“ sümboljet kolmnurka. See „kristlik organisatsioon“ ühines Moskwa punaste bandiitidega, töötades kõrwuti sellega, põhjalikult mõjutades ja pettes enesele poolehoidjaid oma „abiandmise“ läbi. Awati ifegi suured laod kõifuguste warandustega Ameerikast, ühes tegelasega, nimetades neid „sõja missioonideks“. Intelligentsile „aidati“ „tehnilist“ haridust omandada „kurjustega“ mida kirjateel anti; nõudes igalt, kes soovis õppida tehnilisi teadusi, wastuseid küsimusile eraldi saadetud küsimuslehtile. Sarnase „häätegewuse“ üle oli intelligents niuwõrd waimustatud, et wõttis kurjustest wäga rohkel arwul osa, ofsekui rüseledes, ja sel teel juudid tungisid intelligentsi südamesse, hingesse, ilmawaatesse, tunnetesse ja mõtetesse, sest küsimused olid laialt ja kawalalt wäljatõotatud. Ka nende kurjuste tegelased olid Ameerikast juudid. Nii siis, see „kristlik“ organisatsioon on laienenud üle ter-

we maailma ja teeb edasi oma hävitustööd kõigi mittejuudi rahvaste seas. Kriitilisus on ainult väline filt ja juurdeetõmbelõud. Selle katte taga aega mõbda ja tähelepanematult hävitatakse religioon ja tõeline kristlik vaim, mispärast ka „Zmea“ ja „Zveca“ sümbolits ei ole mitte rist, vaid juutide rahvusjumala Jahweh (Sehoowa) kolmnurk. Selle kolmnurga all hävineb ja kõduneb tõeline kristlik religioon ja pühaduse tunne, kuna waleõpetused et kõik inimesed rahwuse ja usu pääle waatamata on ühe isa lapsed — wennad ja õed — waikfult ja tähelepanematult häwitawad rahwustunnet ja isamaarastust, s. t. nationalisim muudetakse internationalisimiks.

Nii kaotatakse ja hävitatakse mittejuudi rahvaste sisemine elujõud juutide poolt selleks, et juudid ise saaksid terwes maailmas kõikide mittejuudirahvaste üle walitsejaks ja käskijaks. Selles sihis töötatakse ka meie ja teiste wäiterahwaste seas. On wiimane tund lõõnud ärgata ja waadata, mis sünnib meil ja terwes maailmas ja kuidas mittejuudi rahwaid mürgitaw ja kägistaw madu, juudidewõim, mäsrib ennast ümber terwele maailmale ja tema rahwaille.

Tõlge Läti aeglehest „Tautas Wehrotajs“, kristlik-rahvuslik aegleht, Albert Skrodeli toimetusel nr. 18, 8. mai, 1931. Riias, Osirnawu ee'la 109, dj. 2.

Kuidas tapeti Vene keiser Aleksander III.

Jaauuari kuul 1921 andis juutide kirjatutis Boni ja Lewrit New Borgis juudi Edgar Saltuse raamatu „Eine Zarische Orgie“ wälja. Siin toome lühikese ümberpanetu 212 kuni 215 leheküljelt sellest wähe tuntud raamatust:

„Sellel ajal elas Iisrael osse kui surma agoonias. Sinagoogides said suured äraneedimised wäljakutsutud. Jehoowa poole tõusid palwed, et tema õnnetust Saarile saadaks. Neid soovisid on Jehoowa kuulda wõtnud.

Zaar jäi Liwabias haigeks, Saltas, Mustamere ääres. Tema oli ennast tergelt külmetanud, mis aga Pleuritiks muutus. Sellel ajal elas Moskwas specialarst Sacharjin; see sai kutsutud diagnoosi tegema. Wäga huwitaw oleks olnud teda jälgida kuidas ta talitas. Kui tema terrorist oleks olnud, oleks ta Zaari terrorislikult nüüd tappa wõinud, selle eest oleks teda puruks kistud. Aga Sacharjin ei olnud mitte terrorist, waid arst. See tegi temale wõimalikuks ühte suure hoolega hoitud ja kaasa toodud rohtu kirjutada.

Wõtlematult wõttis Wenemaa Isewalitseja rohu sisse. Sacharjin pani teda tähele...

Weel huwitawam oleks olnud näha, kuidas Sacharjin Zaari waltwas. Tema pill on wist tõepoolest Shakespearei mõtet: „õnneti lõpuks“ wäljendanud.

Sacharjin seisis haige woodi juures. Tema taga seisis Dagmar, Püha Sinodi ülem profuroor, wahi ohwitserid, wesi ümber oli kajakatest kaitsewägi. Aga hoolimata kõigist nendest kaitsetest sammus surm ilma etteteatamata haige tuppa.

Zaar, kes seda weel ei mõistnud, aga nähtawasti wähe juba aimas, küsis Sacharjinilt: „Kes teie olete?“ Ja Sacharjin wastas temale sofistades: „Mina olen üks juut“, „üks juut“ hüüdis hoigades wihatud timukas. Sacharjin pööras ennast ümber ja ütles: „Keiserlik Rõrgus phantaseerib“. Zaari poole pöörates ütles ta: Teie olete surma mõistetud. Monarch püüdis weel ennast üles ajada, aga mürk oli tugewam kui tema. . . äraneedimine mõjus. Iisrael wõitis jäl kuu terror sihile ei wiinud.

„Nuta Wenemaa, keiser on surnud!“ Nõnda kõlas „Nowoje Wremja“ järelehtüie. Sacharjinile aga annetati Aleksander Newski orden briljantidega. . . . Siirwitades wõttis ta seda vastu. . . .

Kas nüüd, või ei iialgi, noored!

„Mittejuudi tüdrukud on meie sama, kui paberitükk klosetis, mida ainult üksford tarwitatakse ja siis augusti alla wifatakse. . . .“

Nii ütles inimsõo weriwaenlaste tõusse

kuuluw, Tartu ülikoolis arstiteaduskonnas õppiw üliõpilane eestlastele näkku.

Soomes, Lappuas wõtsid Lappua mehed juut Markus Mardochai kirikawalast pette-ewangeliumist hullutatud isikurel punased järgid seljast, tõid kase oksast witsad ja arsti-

sid kasernvaplaastriga juutide punabafilli haigust nii põhjalikult, et arstitoimel enam eeldupuni hinni ei ole punast särki selga ajada. Siis, kui urvaplaster pehmele kehale pantud, anti Lappua meeste poolt walged särgid ja kästi need selga ajada, mis ka sündis.

Kui Soome rahwale oleks jänitas niisugust rahwa kõloliisi tundeid teotawat näkku belnud, ta oleks ofselohe Soomest wälja libutatud, wõib aga olla, et oleks wast weel midagi pahemat juhtunud.

Meil kuulawad aga noored üliõpilased jarnast rahwust haawawat ütelist waitfelt ja rahulikult päält, nagu oleks: täna on ilus ilm beldud.

Kas tõesti juutide wabamüürluse mürt mis koolis, kirikus, kinos, kirjanduses, kunstis, juutide poolt Pariisis, Berliinis wõi Wiinis wälja saadetawate moe-ajakirjade narrestes, sperdis, alasti kultuuris, kõlbluse tundeid jalge alla porisje sõtkudes iseäranis noorsoole siise imbitakse, kõiki juba rikkunud on?

Kui küll wast wanemal põhvel kõrwad kurdits, filmad tõntfiks, meeled nüriks on jäänud, et enam selgesti ära ei tunne inimese j. o. mittejuutide weriwaenlase püüniiseid ja paelu, nootafid ja mõrde siis, noored peate ometi teie oma noorte selgete filmadega ja terawate tundemeeltega äratundma, kes teie weriwaenlane on ja mida tema oma wabamüürluse ordu juhtimisele kuulawate „Imtade“ ja „Dwade“, oma päästearmee“, oma „Sinise rist“, oma „adwentismi“, oma „metotismi“, oma „esperanto“ ehk „Mo“ keelte oma „okultismi“, oma „D. E. D.“ j. o. „Ordo Tempel Orientis“, oma „sotsialismi-kommunismi“, oma „Hää Templerite Ordo“ oma „Sumala eitamisega“, oma „Behorwa tunnistamisega“, oma „walgetähe ordog“, oma „roosikransi ordog“, oma „Rahwuswahelise Piibliuuriate ühingutega“, oma „Wahitorni“, oma „Rahwuswahelise Piibli Traftaatlastega“ ja juba lugemata hulga teiste mõrdade ja nootadega käite saada püüab. On enam kui 600 juudi „ordod“, ühindut, noota ja mõrda teada. Juutide juhtimisel töötawel wabamüürlusel on enam kui üks miljon looshi töötamas kõikide mittejuutide seas, mis kui „haputaigen“ peab kõik „käärima“ ajama, et inimese weriwaenlasele armas ja igastetud m a a i l m a r e w o l u t s i o n tuleks. Siis wõiks terwes maailmas kõikidelt mittejuudi rahwastelt nende wiimafed warandused käest ärawõtta — „ülewõtta“ ja neid wiimas teks armetuiks orjeks teha, nagu juudid seda

ühe suure riigi ja rahwaga juba on teha suutnud, mis nendel just selles põhjusel õnnestus, et see rahwas kirjaostamata, rumal ja waimlijelt pime oli. Waata artikkel „Wene enamijust jubib juude üleilmlik jalakiit“ Waktuur nr. 1 sees. Waata ka juutide eneste „Priisyp“ 6. weebr. 1920. a. kus juudid triumfeerides ja hõifates kirjutawad, et nende unistus maailma walitfuse enese kätte saamisefks täide minemas on, nende täielik wõidutund peagi käes on, sest oma sotsialismi-kommunismi uimastuse mürgi abil on nendel õnnestunud ühelt suurelt rahwast käest ära wõtta kõik kuld ja paberraha, kõik warandused, kõik mis üldse weel midagi wäärt on ja on nemad juutnud seda suurt rahwast wiimafeks armetuiks orjatarjaks muuta, kes ainult selleks loodud on, et juutide rikkust, kuulsust ja au kaswatada. Selle rahwa enese kirjanik Leo Tolstoi ütleb: „wenelafel ükskõik, kes teda peffab“. Lafeme nüüd wenelastel elada oma „paradiisis“ tegamatult. Kui nüüd juudid oma töõriista — wabamüürluse ordu abil, kes jubib kõiki rahwuswahelisi — internafionaalafid ühinguid — loodawad Eestis sedafama teha mis Wenemaal ehk Hispaanias, siis wõib see nendel õnnestuda, kui meie rahwa noorsugu kinnifilmil jookfseb juut Markus Mardochoi kaardiwäesse sotsialismikommunismi parteidesse. Et see nii näitab olema, tõendawad sfandaalsed teated, et koolinoorsugu mängitakse sotsialismi-kommunismi rüppe. Seda tõendab ka see, et terve akadeemiline pere jääb rahulikult, kui tema weriwaenlane ütleb: „mittejuudi tüdrukud on meile sama, mis paberitüft klofettis, mida ainult üksford tarwitatakse ja siis august alla wijatakse. . .“ nagu oleks beldud: „täna on ilus ilm“.

Saksamaal, kus haakristimehed — Hitlerlafed oma riiki juudi „haputaigenast“ puhastawad, põetatakse igale naisele häbimärt offaerte, teda leitakse inimese weriwaenlasega intim wahelorras olema. Samuti käib iga juudilise käsi wäga halvasti, kui Hitlerlafed — haakristimehed — teda tabawad mõne „mõrra“ ehk „nooda“ juurest ehk mõne teise teo päält, mis ähwardab Suurt Sakfariiki ja rahwast juut Markus Mardochoi sotsialismi-kommunismi rüppe mängida — wiimast warandust temalt wõtta, kõike kõblust ära häwitada ja teda wiimafeks armetuiks orjatarjaks muuta.

Rahwuswahelistele hulluritele j. o. ilma kodumaata ja ilma kindla koduta isfufetele on tarwilik ja ülitähfiks alalhoida niisugust riigiforda, kus ka nendel hulluritel — uo qolnbig njuwqog qolhjay „jubiwjndwq“

käes nagu peremees rahwalgi. Sarnane riigiford nimetatakse demokraatlikuks. Nüüd on aga uus riigiford — natsifraatlik tarvilikuks saanud, kus „haputaigen“ nendest pererahwa digustest ilma on jäetud. Valimise digus omal kodumaal on ainult pererahwal ja ainult niisugustel kodanikel, kes kannavad täiel määral riigikodaniku kohustusi omal turjal. Kõik sarnane ollus, kes riigi armuleiwal elab, pensione, toetust jne. vajab, sellel ei ole valimise digust enam, nagu seda ei ole alaealisel lapsel. Soomes olgu soomlased Eestis eestlased, Lätis lätlased, Saksamaal sakslased, Inglismaal inglased jne. täied peremehed, ärgu nendest keegi soovigu teise rahwa kodus peremehelike valimise digusi ja ärgu lubagu ka mitte omas kodus ei mingisugusel „haputaignal“ kõike hukka ajada. Kes seda nõuavad, nimetavad ennast „rahvusfraatlasteks“ ja kannavad haakristi — swastikat:

„Valvur“ võlgades.

Selmiste numbrite trükkimise hind, kaastöö eest maksetaw honoraar, ajalehis kuulutused, hinnata välja jagatud propa- ganda sedelite trükkikulud jne. on kokku arwates enam kui 700 krooni olnud. „Walwuri“ numbrite üffitmüügist ja ettetellimistest kokku on saadud 150 fr. Seega on „Walwuri“ võlgasid 550 fr. Selles summas on weskli wõlgu 100 fr., millest laenuandja nõuab iga kuu 100 senti protsente.

„Äski Kröösus ei saa kaua välja anda ajalehte, mis rahwas ei leia poolehoidu.“ Nii ütles lugupeetud E. P. Päewalehes 21. 12. 1930. See läts fibedaks tõeks ka „Walwuri“ juures. „Walwuri“ siht ja siisu on suurtele rahwa hulkadele weel tundmata ja teadmata. Peab palju sõnu, palju tinti, palju paberit ja trükkimista ära kulutama enne kui „Walwuri“ siht ja siisu rahwahulkadele teatawaks saab. See kõik nõuab raha.

Räesolewa „Walwuri“ nr. 5. väljaandmine sai alles siis wõimalikuks, kui „Walwuri“ lugejate hulgas „Walwuri“ siht ja siisu tuttawaks sai ja nii palju toetajaid isikuid leidis, et nende annetatud summad juba poole sellest kulust kinni kasid,

Selles näeb inimesoo weriwaenlane enesele hädaohtu ja et 90% maailma ajakirjandusest tema kätesse on langenud, tema käes praegu ka suured telegrafi bürood on, kus ajakirjandusele maailma teated nii edasi antakse, nagu see inimesoo weriwaenlasele tarwilik ja kasulik. Siis ärgu inimestagu keegi, kui juudaismi teenistuses seisew ajakirjandus haakristi kandjaid kõige saasta ja sopaga üle kaldab. Et igal maal haakristi kandjate wastu põlastust äratada, lastakse kõiksugu waled lendu. Eestis näitaks lasti see wale teade lendu, et Saksa haakristi kandjad äwardawad Eesti iseseiswust jne. Waletamises ja kõige pahurpidi pööramises on inimesoo weriwaenlane wõrratu meister, seda tead- tu igati.

Pandku haakrist rinda iga noor kui wana, kes oma kallist kodukollet ja oma armast kodumaad armastab ja juutide sotsia- lismi-kommunismi kuritahhlikku pettust wih- tawad.

Ras nüüd, wõi ei iialgi noored!

Tartus, 8. 4. 1932.

Peeter Rootslane.

mis ühe ainsa „Walwuri“ nr. väljaand- mine maksab.

Oma suurimat lugupidamist ja tänu toetajatele öeldes, pean kahjuks küll nende nimed nende eneste soovil awaldamata jätma ja tohin awaldada ainult need märgu tähed, mida nad oma summadele on juurde lisanud.

Raha „Walwuri“ nr. 5. trükkimi- jeks on annetanud:

R. D. — W=st, 10 fr. J. D. — S=st, 20 fr. U. L. — S=st, 10 fr. U. R. — S=st, 10 fr. H. D. — S=st, 10 fr. Siis on weel mitmed üffitnumbrite ostjad jätanud 10—85 sendilisi summaksid tagasi wõtmata, öeldes: jäägu see uue numbri trükkimiseks! Mitmed „Walwuri“ lugejad on lubanud toetust tulewikus anda, kui nemad tööd leiawad, paljud on kaastööd, tänu- ja poolehoiu kirjasid saatnud. See kõik annab tunnistust, et:

Eestimaa su mehe meel

Pole mitte surnud weel...

Ei üheltki toetajalt ei wõta „Walwuri“ toim. enese isikule ei mingit summat kingitu- seks wastu. Kõik raha, mis „Walwuri“ nr. 5. numbrite üffitmüügist isse tuleb kuni

15. mailuu päewani s. a. saab proportsionaalselt ära jagatud, samuti saab tehtud ka müümata olewate „Walwur“ nr. 5. numbritega ja igale toetajale raha ja „W“ numbrid kätte saadetud kui ta seda soowib eht nii talitatud kui keegi toetaja ise määrab. „Walwuri“ wäljaandmine ei ole ette wõetud isiklikuks otstarbeks „puhtakasu“ teenimise sihiga. — Kosjalehed, sugulise kõlwa-tuse ja niilbuse, „alasti keha kultuuri“ teenistuses seiswad ajakirjad annawad „puhastakasu,“ sest see kraam on suurel rahwa massil kohe „mokka mööda“. „Walwur“ wõitleb aga just nende nähete kui inimsoo weriwaenlase salakawalate wõtete wastu. Inimsoo weriwaenlase salakawal pette õpetus: sotsialismi-kommunismi lewib tema petlikude tühiste sõnadõlksude abil: „wabadus“, „ühesarnatus“, „wendlus“. Nende, juudi wabamüürluse ordu lõõksõnade abil hullutadi üks suur rahwas ära, wõeti temalt kõit warad ja tehti tema wiimaseks armetuks orjatarjaks kessel enam ei mingisugust wabadust pole. Et sarnane oluford Geestis kätte ei tuleks, selle wastu wõitleb „Walwur“. „Walwuri“ toimetaja ei ole enesel eramandust, ei ole lapikest omaks õstetud maad kaitsta, tema on waene warandufeta tööline aga ta teab, et inimsoo petteõpetuse sotsialismi-kommunismi siht on: wiimast särki seljast ka weel „üle wõtta“ inimsoo weriwaenlase waldamisele. Inimsoo weriwaenlane tahab kõikidelt mittejuudi rahwaste töölistelt neidki wabadusi läest rööwida mis kõigis keiserriikides, kuningriikides eht kodanlistes wabariigis töölistele kui riigi täisõigustele kodanikkudele on kindlustatud. Inimsoo weriwaenlase soow ja siht on kõikide mittejuudi rahwaste muutmine wiimaseks armetuks orjatarjaks. Selle sihi saawutab juutkond oma juut Markus Markochai pette ewangeeliumi — sotsialismi-kommunismi abil, kui temal õnnestub mittejuudi tödlisi ja noorsugu pimestada ja petta oma nootadesse.

„Walwuri“ toimetaja ise kui warandufeta waene tööline oli enne ka waimustatud

sotsialist, aga kui pimeduse soomus filmade eest püdenes, sai minust äge wastane sellele juutide petteõpetusele ja jään sotsialismikommunismi wastaseks nii kaua kui wiimne weretilk mu soontes woolab. Wiimase hinge tõmbeni wõitlen suu ja sule abil inimsoo weriwaenlase wastu.

Ma hüüan kõiki tödlisi üles: pandke iga üks, kes juutide sotsialismi-kommunismi petteõpetust wihkate, igal nädalal üks ainekene sent tagawaraks, aastaks olete 52 senti kogunud ja sellega saate juba osta U. Grenzsteini raamatu: „Juudiküsimus“ eht Henri Blan'i raamatu „Punane Madu“. Ostate mõnda teist keelt, siis lugege läbi mõni nendest raamatutest, mida „Walwur“ nr. 3 ja 4 sees olewas nimestikus leiata.

Ma hüüan ülesse kõiki kodanikka, kõiki äriseid, ettewõtteid, rahaasutusi jne. toetage „Walwuri“! Kui igal nädalal „Walwuri“ kasjasse tuleb siise wähemalt 70 krooni, ilmub „Walwur“ kohe igal nädalal kord.

„Walwuri“ poolehoidjad! Lewitage energiliselt „Walwuri“, koguge uusi lugejaid, toetajaid! Ainult Sete kaasabil suudab „Walwur“ korralikult luua, nädalaks eht päewalehena ilmuma hakata.

Räes olew „Walwur“ nr. 5 sai 1000 eksemplaaris trükitud ja hinnata wälja jagamiseks sai 10.000 propaganda sedelikest tehtud. Raastööd honoraar, trükitulud, ajalehis kuulutuste kulud jne. „Walwur“ nr. 5 juures teewad kokku 150 krooni. Ühe ainsa tuhande eksemplaari trükkimise juures tuleb seega iga ekz. omal 15 senti maksma. Et aga ajalehe müüja leiwarahaks 20% hinnast tahab, pakkimise ja saatekulud weel juure tulewad, siis tuleb üksik numbri müügi hind 20 senti, kuna see 10.000 ekz. trükkimise puhul ainult 5 senti oleks.

Raha puudusel jäi käesolew „Walwur“ keeleteadlase kätte andmata, et keelewead oleks saanud parandatud. Seda puudust palun wäga wabandada. Tellijate ees palun wäga wabandada, et nii kaua ootastid. Jään kõige suurima lugupidamisega
Tartus, 12. 4. 1932. P. Rootslane.

Järgmine „VALVURI“ number ilmub 1. maiks s. a. kui käesolewa numbri müügist nii võrd sisse tuleb, et trükkimise kulud kaetud saavad